

СТАНОВИЩЕ

на дисертационен труд на тема:

„Възможностите на пластинковите инструменти при транскрипции на барокови творби”

**за присъждане на образователната и научна степен "Доктор"
на Мирослав Павлов Димов**

докторант към катедра „Медни духови и ударни инструменти” при
Инструментален факултет, НМА „проф. Панчо Владигеров” – София

Рецензент: проф. д.н. Румен Потеров, ЮЗУ „Неофит Рилски” – Благоевград

I. БИОГРАФИЧНИ ДАННИ ЗА ДОКТОРАНТА

Мирослав Павлов Димов е роден на 11 август 1989 година. През 2012 г. се дипломира като бакалавър в НМА „проф. Панчо Владигеров”, а една година по-късно като магистър в същото висше училище. От 2014 г. е докторант и хон. асистент по ударни инструменти в катедрата по медни духови и ударни инструменти. От 2017 г. е водач на групата по ударни инструменти в Академичния симфоничен оркестър, а от 2019 г. е преподавател и в НМУ „Л. Пипков“, София.

Творческата му биография включва многобройни концертни изяви в страната и чужбина, носител е на престижни национални и международни награди, участва в множество майсторски класове.

II. АКТУАЛНОСТ И ЗНАЧИМОСТ НА РАЗРАБОТЕНИЯ ПРОБЛЕМ В ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Настоящият дисертационен труд третира въпроса за технико-изразните възможности на маримбата и вибратона в идейно-стилова посока при транскрибирането на произведения от бароковата епоха и обособяването на конкретната изпълнителска проблематика, произтичаща от фактурното адаптиране и търсенето на звуково съответствие в контекста на изпълнителската естетика на съответната епоха.

Афинитетът на докторантът към тази отдалечена и пречупена през идейно-естетическите възгледи на Романтизма епоха и търсенето на подходи кореспондиращи със светоусещането на съвременния човек, в темброво-колористична посока, в степен, обогатяваща и водеща до по-пълни звукови възприятия, а не търсенето на нови естетически ракурси, стилово отдалечаващи се от визираната епоха, по мое мнение, предопределят актуалността и значимостта на настоящото изследване.

Защото, докторантът не следва сляпо установен в практика алгоритъм при транскрибирането на подобни произведения, а водещ е неговият вътрешен архитектурен усет в симбиотичното възприемане на съдържанието и формата, насочващи го към търсенето на вариативни подходи, поотделно за всяко едно произведение и характеризиращи концептуалните основи на неговите творчески идеи.

III. ОЦЕНКА НА РЕЗУЛТАТИТЕ И ПРИНОСИТЕ

Дисертационният труд е разработен в голям обем – състои се от увод, три глави, заключение, приложения и библиографска справка, с общ обем - 151 страници, от които 138 страници основен текст.

Целта на изследването е извлечена от конкретния изследователски проблем. Тя е многопосочно заявена. От **една страна**, това са технико-изразните възможности на пластинковите ударни инструменти, конкретно маримба и вибрафон, за изпълнение на барокова музика, от **друга**, отново произтичайки от тези възможности – спецификата на фактурното адаптиране на различни произведения, а от **трета** – изпълнителските особености, възникващи в процеса на художественото им претворяване.

Тези три посоки не са самоцелно определени, нещо повече, те постоянно се преплитат и действат съгласувано и винаги в контекста на утвърдените в практиката изпълнителски традиции, което привидно рамкира творческия импулс на докторанта, но в действителност рамката е пластична, което именно ѝ позволява постигането на споменатата по-горе вариативност и отгук – изборът на индивидуални решения за всяко едно от анализирания произведения.

В дисертационният си труд докторантът е посочил десет приносни момента. Някои от тях можеха да се обединят, без това да принижават значението на нито един от тях, но и така представени, безспорно свидетелстват за съзнателното и отговорно отношение на докторанта при разработването на дисертационния труд, неговото перфектно структуриране и последователна целенасоченост в аналитичната дейност.

Независимо от големият брой приносни моменти, аз бих ги обособил в няколко основни посоки:

Първата, в теоретико-научен аспект – разработване на разнообразна по своето естество проблематика, свързана с възможностите на пластинковите ударни инструменти за изпълнение на произведения от бароковата епоха, извлечена от общия идейно-естетически контекст, но съотнесена към стиловите особености на конкретни произведения и обособяване на опорни, изходни критерии за индивидуални подходи при транскрибирането и интерпретацията на подобни произведения. Фактът, че подобни теоретични разработки липсват в България, неминуемо подчертава приносния характер на разработката;

Втората, в практически аспект – принципиално обособените алгоритми в очертаните подходи при транскрибирането на анализирания произведения, формират пластична структура, в рамките на своеобразен модел осигуряващ

възможности за аналитичен поглед, отричащ унифицирането и създаващ условия за по-широкото му приложение и избор на подходи при транскрибирането и на други произведения от разглежданата епоха. Тук се включват и тези подходи, насочени към търсенето на по-обогатени звукови структури, постигнати посредством звукозаписните и звукооредактиращи възможностите на съвременните аудио технологии;

Третата, в изпълнителски аспект /разглеждана на микроново в обособения практически принос/, в който се включват транскрипции, половината от които реализирани за първи път в световната музикално-изпълнителска практика, както и публичната им концертна премиера и популяризиране чрез социалните интернет платформи;

Четвъртата, в художествено-репертоарен аспект, включително и дидактически – имащ отношение към обогатяването на световния репертоар за маримба и вибrafон с произведения от бароквата епоха;

IV. ПУБЛИКАЦИИ ПО ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Докторантът е представил 3 публикации по темата на дисертационния труд, като две от тях са в сп. „Музикални хоризонти“, а третата в електронното списание „Музикален логос“. По този начин е осигурена публичност на научните резултати.

V. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

1. Докторантът Мирослав Павлов Димов е изпълнил изискванията на чл. 6 от ЗРАСРБ, както и на чл. 24 и чл. 24 от ППЗРАСРБ за придобиване на образователната и научна степен „Доктор“.

2. Дисертационният труд притежава безспорни научни и научно-приложни приноси и свидетелства за това, че докторантът притежава задълбочени познания и способности за осъществяване на научни изследвания.

3. На основание чл. 12 от ЗРАСРБ и чл. 32 от ППЗРАСРБ давам **ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА** на дисертационния труд **„Възможностите на пластинковите инструменти при транскрипции на барокови творби“**, разработен от докторанта Мирослав Павлов Димов и подкрепям присъждането на ОНС «Доктор».

22.02.2020

проф. д.н. РУМЕН ПОТЕРОВ